

REGULAMIN DYSCYPLINARNY POLSKIEGO ZWIĄZKU KARATE FUDOKAN

Tytuł I PROCEDURA

DZIAŁ I

Przepisy wstępne

Art. 1.

Postępowanie dyscyplinarne w sprawach należących do właściwości sądu dyscyplinarnego toczy się według przepisów niniejszego regulaminu.

Art. 2.

§ 1. Przepisy niniejszego regulaminu mają na celu takie ukształtowanie postępowania dyscyplinarnego, aby sprawca wykroczenia został wykryty i pociągnięty do odpowiedzialności dyscyplinarnej, a osoba niewinna nie poniosła tej odpowiedzialności,

§ 2. Podstawę wszelkich rozstrzygnięć powinny stanowić prawdziwe ustalenia faktyczne.

Art. 3.

Organy prowadzące postępowanie dyscyplinarne są obowiązane badać oraz uwzględniać okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść obwinionego.

Art. 4.

§ 1. Obwinionego uważa się za niewinnego, dopóki wina jego nie zostanie udowodniona

i stwierdzona prawomocnym orzeczeniem.

§ 2. Nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść obwinionego.

Art. 5.

Obwinionemu przysługuje prawo do obrony, w tym prawo do korzystania z pomocy obrońcy, o czym należy go pouczyć.

Art. 6.

Organy postępowania kształtują swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

Art. 7.

Organ powołany do ścigania wykroczeń dyscyplinarnych jest obowiązany do wszczęcia

i przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, a także do wniesienia i popierania wniosku o wszczęcie postępowania przed Sądem Dyscyplinarnym - o ile czyn będący przedmiotem postępowania narażałby Związek na utratę dobrego imienia .

Art. 8.

§ 1. W sprawach o wykroczenia ścigane na wniosek postępowanie z chwilą złożenia wniosku toczy się z urzędu.

§ 2. W razie złożenia wniosku o ściganie niektórych tylko sprawców obowiązek ścigania obejmuje również inne osoby, których czyny pozostają w ścisłym związku z czynem osoby wskazanej we wniosku, o czym należy uprzedzić składającego wniosek.

§ 3. Wniosek może być cofnięty w postępowaniu wyjaśniającym za zgodą rzecznika dyscyplinarnego, a w postępowaniu przed sądem dyscyplinarnym za zgodą sądu dyscyplinarnego - do rozpoczęcia przewodu przed Sądem

Dyscyplinarny na pierwszej rozprawie głównej oraz za zgodą obwinionego.
Ponowne złożenie wniosku jest niedopuszczalne.

Art. 9.

Wszczęcie postępowania przed Sądem Dyscyplinarnym następuje na żądanie
rzecznika dyscyplinarnego

Art. 10.

§ 1. Jeżeli organ prowadzący postępowanie jest obowiązany pouczyć
uczestników postępowania o ciężących obowiązkach i o przysługujących im
uprawnieniach, brak takiego pouczenia lub mylne pouczenie nie może wywoływać
ujemnych skutków procesowych dla uczestnika postępowania lub innej osoby,
której to dotyczy.

§ 2. Organ prowadzący postępowanie powinien ponadto w miarę potrzeby
udzielać uczestnikom postępowania informacji o ciężących obowiązkach
i o przysługujących im uprawnieniach, także w wypadkach, gdy regulamin
dyscyplinarny wyraźnie takiego obowiązku nie stanowi. W razie braku takiego
pouczenia, gdy w świetle okoliczności sprawy było ono nieodzowne, albo mylnego
pouczenia, stosuje się odpowiednio § 1.

Art. 11.

Nie wszczyna się postępowania wyjaśniającego, a wszczęte umarza, gdy:

- 1) czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających
podejrzenie jego popełnienia,
- 2) czyn nie zawiera znamion czynu nagannego,
- 3) szkodliwość czynu jest znikoma,
- 4) obwiniony zmarł,
- 5) nastąpiło przedawnienie odpowiedzialności,
- 6) postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało
prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się,
- 7) sprawca nie podlega orzecznictwu Sądu Dyscyplinarnego,
- 8) brak skargi uprawnionego oskarżyciela,
- 9) brak wniosku o ściganie pochodzącego od osoby uprawnionej,
- 10) zachodzi okoliczność wyłączająca ściganie.

Art. 12.

§ 1. W razie stwierdzenia w postępowaniu wyjaśniającym lub dyscyplinarnym poważnego uchybienia w działaniu podmiotu zrzeszonego w Polskim Związku Karate Fudokan, zwłaszcza gdy sprzyja ono popełnianiu wykroczeń, Sąd Dyscyplinarny, a w postępowaniu wyjaśniającym rzecznik dyscyplinarny, zawiadamia o tym uchybieniu organ powołany do zarządzania nad daną jednostką organizacyjną, zaś w razie potrzeby także jego organ kontroli.

§ 2. Zawiadamiając o uchybieniu, Sąd Dyscyplinarny lub rzecznik dyscyplinarny może zażądać nadesłania w wyznaczonym terminie wyjaśnień i podania środków podjętych w celu zapobieżenia takim uchybieniom w przyszłości.

Art. 13.

§ 1. O wszczęciu i ukończeniu postępowania wyjaśniającego, będących członkami podmiotów zrzeszonych w Polskim Związku Karate Fudokan, zawiadamia się niezwłocznie organ zarządzający tym podmiotem.

§ 2. W przypadku, gdy postępowanie toczyło się przeciwko osobom reprezentującym członka podmiotu zrzeszonego w PZKF, o fakcie wszczęcia i ukończenia postępowania wyjaśniającego powiadamia się organ kontroli wewnętrznej tego podmiotu.

Art. 14.

§ 1. Jeżeli zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania, a w szczególności albo nie może on brać udziału w postępowaniu z powodu ciężkiej choroby, wypadku losowego lub innej przeszkody niezawinionej przez obwinionego postępowanie zawiesza się na czas trwania przeszkody.

§ 2. Na postanowienie w przedmiocie zawieszenia postępowania przysługuje zażalenie.

§ 3. W czasie zawieszenia postępowania należy jednak dokonać odpowiednich czynności w celu zabezpieczenia dowodów przed ich utratą lub zniekształceniem.

Art. 15.

§ 1. Sąd dyscyplinarny, a w postępowaniu wyjaśniającym rzecznik dyscyplinarny, może

z inicjatywy lub za zgodą pokrzywdzonego i obwinionego, skierować sprawę do osoby godnej zaufania w celu przeprowadzenia postępowania mediacyjnego między pokrzywdzonym i obwinionym.

§ 2. Postępowanie mediacyjne nie powinno trwać dłużej niż miesiąc, a jego okresu

nie wlicza się do czasu trwania postępowania wyjaśniającego.

§ 3. Osoba godna zaufania sporządza, po przeprowadzeniu postępowania mediacyjnego, sprawozdanie z jego przebiegu i wyników.

DZIAŁ II

Sąd

Rozdział 1

Właściwość i skład Sądu

Art.16

Sąd dyscyplinarny jest sądem Koleżeńskim właściwym we wszystkich sprawach z zakresu przestrzegania dyscypliny w Polskim Związku Karate Fudokan.

Art. 17.

Na rozprawie głównej Sąd Dyscyplinarny orzeka w składzie trzech sędziów Sądu Dyscyplinarnego.

Art. 18.

§ 1.Sędziowie Sądu Dyscyplinarnego pochodzą z wyboru.

§ 2.Kandydatury na sędziów Sądu Dyscyplinarnego zgłaszane do Walnego Zebrania Związku lub Kongresu Delegatów z pośród osób, których kandydatury w liczbie

co najmniej dwóch osób przedstawiają uprawnieni do głosowania członkowie PZKF.

§ 3. Kandydaty przedstawione Walnemu Zebraniu lub Kongresowi Delegatów podlegają zatwierdzeniu przez Prezydium Walnego Zebrania lub Kongresu Delegatów,
po stwierdzeniu spełnienia przez tych kandydatów wymogów formalnych opisanych w § 4..

§ 4. Osoba kandydująca do Sądu Dyscyplinarnego musi :

1. być pełnoletnim obywatelem polskim;
2. być nie karany za przestępstwo umyślne;
3. posiadać pełną zdolność do czynności prawnych;
4. aktywnie uczestniczyć w działalności podmiotu zgłaszającego- być członkiem Polskiego Związku Karate Fudokan;
5. posiadać referencje podmiotu zgłaszającego kandydaturę.

§ 5.1. Pełnoletniość kandydata ustala się na podstawie dowodu osobistego, niekaralność na podstawie sądowego świadectwa z rejestru karanego, zdolność do czynności prawnych na podstawie pisemnego oświadczenia kandydata.

2. Oświadczenie o aktywności w działaniach podmiotu zgłaszającego kandydaturę i referencje są przekazywane na piśmie przez podmiot zgłaszający kandydaturę oraz podpisane przez osoby upoważnione do reprezentowania tego podmiotu.

Art. 19.

§ 1.Sędziowie Sądu Dyscyplinarnego w liczbie od 5 do 10 osób są wybierani przez Kongres Delegatów.

§ 2. Wybory odbywają się w sposób tajny.

§ 3. O ilościach stanowisk sędziowskich wymienionych w § 1 decyduje uchwała Walnego Zebrania i Kongresu Delegatów podjęta przed głosowaniem nad kandydaturami.

§ 4. Ilość głosowanych stanowisk podlega głosowaniu jawnemu, zwykłą większością głosów.

§ 5. W przypadku braku rozstrzygnięcia w głosowaniu opisanym w § 4 w głosowaniu kandydaty wybiera się 5 sędziów Sądu Dyscyplinarnego.

Rozdział 2

Wyłączenie sędziego

Art. 20.

§ 1. Sędzia Sądu Dyscyplinarnego jest z mocy prawa wyłączony od udziału w sprawie, jeżeli:

- 1) sprawa dotyczy tego sędziego bezpośrednio,
- 2) jest małżonkiem strony lub pokrzywdzonego albo ich obrońcy, pełnomocnika lub przedstawiciela regulaminowego albo pozostaje we wspólnym pożyciu z jedną z tych osób,
- 3) jest krewnym lub powinowatym w linii prostej, a w linii bocznej aż do stopnia pomiędzy dziećmi rodzeństwa osób wymienionych w pkt. 2 albo jest związany z jedną z tych osób węzłem przysposobienia, opieki lub kurateli,
- 4) był świadkiem czynu, o który sprawa się toczy, albo w tej samej sprawie był przesłuchany w charakterze świadka lub występował jako biegły,
- 5) brał udział w sprawie jako rzecznik dyscyplarny, pełnomocnik, przedstawiciel regulaminowy strony,
- 6) został wybrany na sędziego dyscyplinarnego z rekomendacji podmiotu przeciwko któremu toczy się postępowanie dyscyplinarne, lub osoby fizycznej przeciwko, której toczy się postępowanie, która była prawnym reprezentantem podmiotu udzielającego rekomendacji w czasie jej udzielania.
- 7) prowadził mediację.

§ 2. Powody wyłączenia sędziego trwają mimo ustania uzasadniającego je małżeństwa, wspólnego pożycia, przysposobienia, opieki lub kurateli.

Art. 21.

§ 1. Sędzia podlega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie.

§ 2. Wniosek o wyłączenie sędziego, zgłoszony na podstawie § 1 po rozpoczęciu przewodu sądowego, pozostawia się bez rozpoznania, chyba że przyczyna

wyłaczenia powstała lub stała się stronie wiadoma dopiero po rozpoczęciu przewodu.

Art. 22.

§ 1. Wyłączenie następuje na żądanie sędziego, z urzędu albo na wniosek strony.

§ 2. Jeżeli sędzia uzna, że zachodzi przyczyna wyłączająca go z mocy art. 20, wyłącza się, składając oświadczenie na piśmie do akt, a w jego miejsce wstępuje inny sędzia.

§ 3. Sędzia, co do którego zgłoszono wniosek o wyłączenie na podstawie art. 21, może złożyć do akt stosowne oświadczenie na piśmie i powstrzymać się od udziału w sprawie; jest jednak obowiązany przedsięwziąć czynności nie cierpiące zwłoki.

§ 4. 1. O wyłączeniu sędziego orzeka Sąd, przed którym toczy się postępowanie; w składzie orzekającym nie może brać udziału sędzia, którego dotyczy wyłączenie.

2. W razie niemożności utworzenia takiego składu Sądu, w kwestii wyłączenia orzeka pełny skład wybranych sędziego dyscyplinarnych wyłączeniem sędziów, którego dotyczy wyłączenie.

§ 5. Uchwała o odrzuceniu wyłączenia sędziego zapada w tajnym głosowaniu jednogłośnie.

DZIAŁ III

Strony, obrońcy, pełnomocnicy, przedstawiciel społeczny

Rozdział 3

Oskarżyciel publiczny

Art. 23.

Oskarżycielem przed Sądem Dyscyplinarnym jest rzecznik dyscyplinarny.

Art. 24.

§ 1. Przepisy art. 20 § 1 pkt 1-4, § 2 oraz art. 21 i 22 stosuje się odpowiednio do rzecznika dyscyplinarnego.

§ 2. Osoba wymieniona w § 1 podlega również wyłączeniu, jeżeli brała udział w innej sprawie jako obrońca, pełnomocnik.

Art. 25.

§ 1. O wyłączeniu prowadzącego postępowanie wyjaśniające orzeka Sąd Dyscyplinarny.

§ 2. W przypadku, gdy postępowanie dotyczy sędziego Sądu Dyscyplinarnego mają zastosowanie przepisy art.22 § 4 i 5.

§ 3. Czynności dokonane przez osobę podlegającą wyłączeniu, zanim ono nastąpiło, nie są z tej przyczyny bezskuteczne; jednakże czynność dowodową należy na żądanie strony, w miarę możliwości, powtórzyć.

§4. Postępowanie wyjaśniające w stosunku do rzecznika dyscyplinarnego prowadzi Przewodniczący Komisji Nadzoru, a w przypadku gdyby zachodziła okoliczność wyłączająca Członka Komisji Kontroli i rzecznika dyscyplinarnego postępowanie wyjaśniające prowadzi Komisja Dochodzeniowa powołana przez Nadzwyczajne Walne Zebranie lub Nadzwyczajny Kongres Delegatów, wybrana przy zachowaniu przepisów o wyłączeniu sędziego.

Rozdział 4

Obwiniony

Art. 26.

§ 1. Za obwinianego uważa się osobę pełnoletnią lub podmiot zrzeszony, po przedstawieniu zarzutów przez prowadzącego postępowanie wyjaśniające.

§ 2. Jeżeli istnieje uzasadnione przypuszczenie, że czynu naruszającego dyscyplinę dopuściła się osoba nieletnia rzecznik dyscyplinarny umarza postępowanie, kierując informację o zaistniałym fakcie do władz podmiotu

zrzeszonego, zobowiązując organy tego podmiotu do powiadomienia o tym fakcie opiekunów prawnych tej osoby nieletniej, zobowiązując ją do podjęcia środków wychowawczych wobec nieletniego

i powiadomienia o tym rzecznika dyscyplinarnego.

§ 3. Przedstawienie zarzutów wymaga formy pisemnej.

§ 4. Zarzuty doręcza się obwinionemu za pokwitowaniem lub pocztą listem poleconym

za potwierdzeniem odbioru na adres widniejący w dokumentacji Polskiego Związku Karate Fudokan.

§ 5. W stosunku do osoby fizycznej dopuszczalne jest wysłanie zarzutów na widniejący

w dokumentacji Związku adres podmiotu będącego członkiem Polskiego Związku Karate Fudokan, a w którego działalności uczestniczy ta osoba, z żądaniem dręczenia zarzutów zainteresowanemu.

§ 6. Za obwinionego uważa się osobę, której przedstawiono pisemnie zarzuty oraz przeciwko której wniesiono wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego do Sądu Dyscyplinarnego.

§ 7. Jeżeli regulamin niniejszy używa w znaczeniu ogólnym określenia „*obwiniony*”, odpowiednie przepisy mają zastosowanie także do obwinianego.

§ 8. W przypadku wszczęcia postępowania dyscyplinarnego osoba lub podmiot będący członkiem Polskiego Związku Karate Fudokan wobec, których zostało wszczęte postępowanie dyscyplinarne są z mocy regulaminu dyscyplinarnego jest pozbawiony praw członka do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia przez Sąd Dyscyplinarny.

§ 9. W przypadku wniesienia odwołania od wyroku Sądu Dyscyplinarnego do Kongresu Polskiego Związku Karate Fudokan trwa do momentu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy.

§10. Osobie lub podmiotowi zawieszonemu na czas postępowania dyscyplinarnego nie przysługuje prawo:

1) do czynnego lub biernego uczestnictwa w wyborach do organów Polskiego Związku Karate Fudokan

2) składania wniosków na Kongresie poza wnioskiem odwoławczym od wyroku Sądu Dyscyplinarnego

3) uczestnictwa w komisjach stałych i problemowych Polskiego Związku Karate Fudokan

4) uczestnictwa w formach szkoleniowych i formach współzawodnictwa organizowanych, współorganizowanych lub organizowanych pod patronatem Polskiego Związku Karate Fudokan

Art. 27.

Obwiniony nie ma obowiązku dowodzenia swej niewinności ani obowiązku dostarczania dowodów na swoją niekorzyść.

Art. 28.

Obwiniony może mieć jednocześnie dwóch obrońców.

Rozdział 5

Obrońcy, pełnomocnicy i przedstawiciele regulaminowi i statutowi

Art. 29.

§ 1. Obrońcą może być: osoba uprawniona do obrony według przepisów o ustroju adwokatury.

§ 2. Radca prawny;

§ 3. Przedstawiciel podmiotu będącego członkiem Polskiego Związku Karate Fudokan;

§ 4. Przedstawiciel Ministerstwa Sportu.

Art. 30.

§ 1. Obrońcę ustanawia obwiniony;

§ 2. Upoważnienie do obrony może być udzielone na piśmie albo przez oświadczenie

do protokołu organu prowadzącego postępowanie wyjaśniające lub dyscyplinarne.

Art. 31.

Ustanowienie obrońcy uprawnia go do działania w całym postępowaniu, nie wyłączając czynności po uprawomocnieniu się orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego, jeżeli nie obwiniony ograniczy zakres upoważnienia.

Art. 32.

§ 1. Obrońca może bronić kilku obwinionych, jeżeli ich interesy nie pozostają w sprzeczności.

§ 2. Stwierdzając sprzeczność interesów Sąd dyscyplinarny wydaje postanowienie, wyznaczając obwinionym termin do ustanowienia innych obrońców.

§ 3. W postępowaniu wyjaśniającym uprawnienia określone w § 2 przysługują przewodniczącemu sędziów dyscyplinarnych.

Art. 33.

§ 1. Obrońca może przedsięwziąć czynności w postępowaniu jedynie na korzyść obwinionego.

§ 2. Udział obrońcy w postępowaniu nie wyłącza osobistego działania w nim obwinionego.

Art. 34.

§ 1. Pokrzywdzony może ustanowić pełnomocnika.

§ 2. Osoba nie będąca stroną może ustanowić pełnomocnika, jeżeli wymagają tego jej interesy w toczącym się postępowaniu.

Art. 35

§ 1. Strony nie będące osobami fizycznymi działają przez swych statutowych przedstawicieli.

§ 2. Zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych stron ocenia się według przepisów kodeksu cywilnego, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

Art. 36.

W kwestiach dotyczących pełnomocnika, a nie unormowanych przez przepisy niniejszego kodeksu, stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania cywilnego.

Rozdział 6

Przedstawiciel społeczny i przedstawiciel resortu sportu

Art. 37.

§ 1. W postępowaniu dyscyplinarnym przed Sądem Dyscyplinarnym do czasu rozpoczęcia przewodu sądowego udział może zgłosić przedstawiciel organizacji społecznej, jeżeli zachodzi potrzeba ochrony interesu społecznego lub ważnego interesu indywidualnego, objętego zadaniami statutowymi tej organizacji.

§ 2. W zgłoszeniu organizacja społeczna wskazuje przedstawiciela, który ma reprezentować tę organizację, a przedstawiciel przedkłada Sądowi pisemne upoważnienie.

§ 3. Sąd dopuszcza przedstawiciela organizacji społecznej, jeżeli leży to w interesie wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności sprawy.

Art. 38.

Dopuszczony do udziału w postępowaniu sądowym przedstawiciel organizacji społecznej może uczestniczyć w rozprawie, wypowiadać się i składać oświadczenia na piśmie.

Art. 39.

Przepisy dotyczące przedstawiciela społecznego dotyczą także:

1. Przedstawicieli Ministerstwa Sportu w zakresie działań statutowych Ministerstwa.
2. Przedstawicieli innych Polskich Związków Sportowych.

Rozdział 7

Prokurator

Art. 40.

W każdym stadium postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego jako organ czuwający nad praworządnością może wziąć udział prokurator

DZIAŁ IV

Czynności procesowe

Rozdział 8

Orzeczenia, zarządzenia i polecenia

Art. 41.

Podstawę orzeczenia może stanowić tylko całokształt okoliczności ujawnionych w postępowaniu, mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Art. 42.

§ 1. Jeżeli przepisy regulaminu nie wymagają wydania orzeczenia, Sąd Dyscyplinarny wydaje postanowienie.

§ 2. W kwestiach nie wymagających postanowienia, przewodniczący składu orzekającego albo upoważniony sędzia dyscyplinarny wydają zarządzenia.

§ 3. W postępowaniu wyjaśniającym postanowienia i zarządzenia wydaje rzecznik dyscyplinarny, a Sąd - w wypadkach przewidzianych w regulaminie.

Art. 43.

§ 1. Orzeczenie powinno zawierać:

- 1) oznaczenie organu oraz osoby lub osób, wydających postanowienie,
- 2) datę wydania postanowienia,
- 3) wskazanie sprawy oraz kwestii, której dotyczy,
- 4) rozstrzygnięcie z podaniem podstawy prawnej,
- 5) uzasadnienie, chyba że regulamin dyscyplinarny zwalnia od tego wymagania.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do postanowień i zarządzeń.

Art. 44.

Sąd orzeka na rozprawie w wypadkach przewidzianych przez niniejszy regulamin,
a w innych - na posiedzeniu.

Art. 45.

§ 1. Strony oraz osoby nie będące stronami, jeżeli ma to znaczenie dla ochrony ich praw lub interesów, mają prawo wziąć udział w posiedzeniu wówczas, gdy regulamin tak stanowi, chyba że ich udział jest obowiązkowy.

§ 2. W pozostałych wypadkach mają one prawo wziąć udział w posiedzeniu, jeżeli się stawiają, chyba że regulamin stanowi inaczej.

Art. 46.

Nie wymaga uzasadnienia dopuszczenie dowodu, jak również uwzględnienie wniosku, któremu inna strona nie sprzeciwiła się.

Art. 47.

§ 1. Sąd Dyscyplinarny ma obowiązek pisemnego uzasadnienia orzeczenia w przypadku wniesienia odwołania przez obwinionego.

§ 2. Zarządzenie rzecznika dyscyplinarnego wymaga pisemnego uzasadnienia, jeżeli podlega zaskarżeniu do Sądu Dyscyplinarnego.

Art. 48.

§ 1. Postanowienie lub zarządzenie wydane na rozprawie ogłasza się ustnie.

§ 2. Postanowienie lub zarządzenie wydane poza rozprawą należy doręczyć rzecznikowi dyscyplinarnemu, obwinionemu, pokrzywdzonemu, przedstawicielowi społecznemu jeżeli bierze udział w sprawie.

§ 3. Orzeczenie zapadłe na posiedzeniu oraz postanowienie z uzasadnieniem doręcza się stronom postępowania dyscyplinarnego, Zarządowi Polskiego Związku Karate Fudokan oraz podmiotowi biorącemu udział w rozprawie jako przedstawiciel społeczny.

§ 4. Po ogłoszeniu lub przy doręczeniu orzeczenia należy pouczyć uczestników postępowania o przysługującym im prawie, terminie i sposobie wniesienia środka odwołania lub o tym, że orzeczenie jest ostateczne.

Art. 49.

§ 1. Oczywiste omyłki pisarskie i rachunkowe można sprostować w każdym czasie.

§ 2. Sprostowania dokonuje organ, który popełnił omyłkę.

§ 3. Sprostowanie orzeczenia lub jego uzasadnienia następuje w drodze postanowienia,
a sprostowanie zarządzenia w drodze zarządzenia.

§ 4. Na postanowienie lub zarządzenie co do sprostowania wydane w postępowaniu wyjaśniającym służy zażalenie do Przewodniczącego Sądu Dyscyplinarnego.

Rozdział 9

Narada i głosowanie

Art. 50.

§ 1. Przebieg narady i głosowania nad orzeczeniem jest tajny, a zwolnienie od zachowania w tym względzie tajemnicy nie jest dopuszczalne.

§ 2. Podczas narady i głosowania oprócz członków składu orzekającego może być obecny jedynie protokolant, chyba że przewodniczący uzna jego obecność za zbędną.

Art. 51.

§ 1. Naradą i głosowaniem kieruje i rozstrzyga wszelkie wątpliwości przewodniczący składu orzekającego.

§ 2. Po naradzie przewodniczący zbiera głosy od sędziów według ich wieku, poczynając od najmłodszego, a sam głosuje ostatni.

Art. 52.

Narada i głosowanie nad orzeczeniem odbywają się osobno co do winy i kwalifikacji dyscyplinarnej czynu oraz co do środków dyscyplinarnych.

Art. 53.

§ 1. Orzeczenia zapadają większością głosów.

§ 2. Jeżeli zdania tak się podzielą, że żadne z nich nie uzyska większości, zdanie najmniej korzystne dla obwinionego przyłącza się do zdania najbardziej zbliżonego, aż do uzyskania większości.

Art. 54.

Sędzia, który głosował przeciwko uznaniu obwinionego za winnego, może wstrzymać się od dalszego, wówczas głos tego sędziego przyłącza się do zdania najprzychylniejszego dla obwinionego.

Art. 55.

Orzeczenie podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego, nie wyłączając przegłosowanego, chyba że orzeczenie zamieszczono w protokole.

Art. 56.

§ 1. Przy składaniu podpisu członek składu orzekającego ma prawo zaznaczyć na orzeczeniu swoje zdanie odrębne podając, w jakiej części głosował odmiennie.

Art. 57.

§ 1. Uzasadnienie orzeczenia podpisuje przewodniczący składu, osoby, które orzeczenie wydały nie wyłączając sędziego przegłosowanego.

§ 2. Jeżeli nie można uzyskać podpisu przewodniczącego, lub członka składu orzekającego podpisujący czyni o tym wzmiankę na uzasadnieniu z zaznaczeniem przyczyny tego faktu.

Rozdział 10

Porządek czynności procesowych

Art. 58.

Jeżeli regulamin dyscyplinarny nie stanowi inaczej, strony mogą składać wnioski i inne oświadczenia na piśmie albo ustnie do protokołu.

Art. 59.

§ 1. Uprawnionego do wzięcia udziału w czynności postępowania zawiadamia się o jej czasie i miejscu, chyba że regulamin dyscyplinarny stanowi inaczej.

§ 2. Czynności nie przeprowadza się, jeżeli osoba uprawniona nie stawiła się, a brak jest dowodu, że została o niej powiadomiona, a także wtedy, gdy osoba ta usprawiedliwiła należycie niestawiennictwo i wnosi o nie przeprowadzanie czynności bez jej obecności, chyba że regulamin dyscyplinarny stanowi inaczej.

§ 3 Usprawiedliwienie nieobecności z powodu choroby wymaga przedstawienia zaświadczenia, wystawionego przez lekarza.

§ 4. W razie niestawiennictwa strony, obrońcy lub pełnomocnika, których stawiennictwo jest obowiązkowe, czynności nie przeprowadza się, chyba że regulamin dyscyplinarny stanowi inaczej.

Art. 60.

Niewłaściwe oznaczenie czynności, a zwłaszcza środka odwoławczego, nie pozbawia czynności znaczenia prawnego.

Art. 61.

§ 1. Pismo w postępowaniu powinno zawierać:

- 1) oznaczenie organu, do którego jest skierowane, oraz sprawy, której dotyczy,
- 2) oznaczenie oraz adres wnoszącego pismo,
- 3) treść wniosku lub oświadczenia, w miarę potrzeby z uzasadnieniem,
- 4) datę i podpis składającego pismo.

Art. 62.

§ 1. Jeżeli pismo nie odpowiada wymaganiom formalnym, przewidzianym w art. 63,

a wzywa się osobę, od której pismo pochodzi, do usunięcia braku w terminie 7 dni.

§ 2. W razie uzupełnienia braku w terminie, pismo wywołuje skutki od dnia jego wniesienia. W razie nie uzupełnienia braku w terminie, pismo uznaje się za bezskuteczne, o czym należy pouczyć przy doręczeniu wezwania.

Art. 63.

Jeżeli osoba uczestnicząca w czynności odmawia podpisu lub nie może go złożyć, organ dokonujący czynności zaznacza przyczynę braku podpisu.

Rozdział 11

Terminy

Art. 64.

§ 1. Do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin.

§ 2. Jeżeli termin jest oznaczony w tygodniach, miesiącach lub latach, koniec terminu przypada na ten dzień tygodnia lub miesiąca, który odpowiada początkowi terminu; jeżeli w danym miesiącu nie ma takiego dnia, koniec terminu przypada na ostatni dzień tego miesiąca.

§ 3. Jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia.

Art. 65.

Termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w polskim urzędzie pocztowym, w polskim urzędzie konsularnym lub złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej

Art. 66.

§1. Pismo omyłkowo wniesione przed upływem terminu do niewłaściwego organu Polskiego Związku Karate Fudokan, uważa się za wniesione z zachowaniem terminu.

§2. Organ, do którego omyłkowo doręczono pismo z §1 ma obowiązek niezwłocznie doręczyć przedmiotowe pismo do organu właściwego.

Art. 67.

§ 1. Jeżeli niedotrzymanie terminu nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona

w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana;

to samo stosuje się do osób nie będących stronami.

§ 2. W kwestii przywrócenia terminu orzeka postanowieniem organ, przed którym należało dokonać czynności.

§ 3. Na odmowę przywrócenia terminu przez rzecznika dyscyplinarnego przysługuje zażalenie do Przewodniczącego Sądu Dyscyplinarnego.

Rozdział 12

Doręczenia

Art. 68.

§ 1. Orzeczenia i zarządzenia doręcza się w odpisach, jeżeli regulamin nakazuje ich doręczenie.

§ 2. Wszelkie pisma przeznaczone dla uczestników postępowania doręcza się w taki sposób, by treść ich nie była udostępniona osobom niepowołanym.

§ 3. Zapis powyższy nie obejmuje doręczeń w trybie art. 26 § 2 i 5 niniejszego regulaminu

Art. 69.

§ 1. W wezwaniu należy oznaczyć organ wysyłający oraz podać, w jakiej sprawie, w jakim charakterze, miejscu i czasie ma się stawić osoba wezwana, a w przypadku stawiennictwa obowiązkowego, a uprzedzić o skutkach niestawiennictwa.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do zawiadomień.

§ 3. Jeżeli od dnia doręczenia pisma biegnie termin wykonania czynności w postępowaniu, należy pouczyć o tym adresata.

Art. 70. Pisma doręcza się za pokwitowaniem odbioru. Odbierający potwierdza odbiór swym czytelnym podpisem na zwrotnym pokwitowaniu odbioru. \

Art. 71.

§ 1. Wezwania, zawiadomienia oraz inne pisma, od których daty doręczenia biegną terminy, doręcza się przez pocztę lub inny uprawniony podmiot zajmujący się doręczaniem korespondencji albo pracownika organu wysyłającego.

§ 2. Dla doręczeń mają zastosowanie przepisy art. 26 § 4 i 5 regulaminu.

Art. 72.

§ 1. Pismo można doręczyć adresatowi osobiście.

§ 2. Pismo może być także doręczone za pośrednictwem telefaksu lub poczty elektronicznej. W takim wypadku dowodem doręczenia jest potwierdzenie transmisji danych.

Art. 73.

§ 1. W razie odmowy przyjęcia pisma lub odmowy albo niemożności pokwitowania odbioru przez adresata, doręczający sporządza na zwrotnym pokwitowaniu odpowiednią wzmiankę; wówczas doręczenie uważa się za dokonane.

§ 2. Pismo nie przyjęte przez adresata zwraca się organowi wysyłającemu.

Art. 74.

W wypadkach nie cierpiących zwłoki można wzywać lub zawiadamiać osoby telefonicznie albo w inny sposób stosownie do okoliczności, pozostawiając w aktach odpis nadanego komunikatu lub notatkę z podpisem osoby nadającej.

Art. 75.

Strona, a także osoba nie będąca stroną, której prawa zostały naruszone, ma obowiązek wskazać aktualny adres dla doręczeń w Polsce; w razie nieuczynienia tego pismo wysłane na ostatnio znany adres uważa się za doręczone.

Art. 76.

Jeżeli regulamin nie stanowi inaczej, orzeczenia, zarządzenia, zawiadomienia i odpisy, które regulamin nakazuje doręczać stronom, doręcza się również obrońcom, pełnomocnikom i regulaminowym przedstawicielom.

Art. 77.

Doręczenie bez zachowania przepisów niniejszego rozdziału uważa się za dokonane, jeżeli osoba, dla której pismo było przeznaczone, oświadczy, że pismo to otrzymała.

Rozdział 13

Protokoły

Art. 78.

§ 1. Spisania protokołu wymagają:

- 1) przyjęcie ustnego zawiadomienia o wykroczeniu dyscyplinarnym, wniosku o wszczęcie postępowania wyjaśniającego i jego cofnięcie,
- 2) przesłuchanie obwinionego, świadka i innych osób biorących udział w postępowaniu
- 3) przeprowadzenie konfrontacji i okazania

- 4) przeprowadzenie oględzin
- 5) zaznajomienie obwinianego z materiałami zebranymi w postępowaniu wyjaśniającym,
- 6) przebieg posiedzenia sądu
- 7) przebieg rozprawy.

§ 2. Z innych czynności spisuje się protokół, jeżeli przepis szczególny tego wymaga albo przeprowadzający czynność uzna to za potrzebne. W innych wypadkach można ograniczyć się do sporządzenia notatki.

Art. 79.

§ 1. Protokół rozprawy sporządza protokolant .

§ 2. Inny protokół spisać może spisać osoba przybrana w charakterze protokolanta lub sam przeprowadzający czynność.

§ 3. Od osoby przybranej, która nie jest pracownikiem organu prowadzącego postępowanie, odbiera się przyrzeczenie następującej treści: *„Przyrzekam uroczyście, że powierzone mi obowiązki protokolanta wykonam sumiennie”*.

Art. 80.

§ 1. Protokolant ulega wyłączeniu z tych samych powodów co sędzia.

§ 2. O wyłączeniu orzeka w toku rozprawy lub posiedzenia sąd, a w innych wypadkach osoba, która przeprowadza czynność protokołowaną.

Art. 81.

§ 1. Przebieg czynności protokołowanych może być utrwalony ponadto za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk, o czym należy przed uruchomieniem urządzenia uprzedzić osoby uczestniczące w czynności.

§ 2. Jeżeli czynność utrwała się za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk, protokół można ograniczyć do zapisu najbardziej istotnych oświadczeń osób biorących

w niej udział. Zapis obrazu lub dźwięku, a także przekład zapisu dźwięku stają się załącznikami do protokołu.

§ 3. Strona ma prawo otrzymać na swój koszt jedną kopię zapisu dźwięku lub obrazu. Nie dotyczy to przesłuchania na rozprawie odbywającej się z wyłączeniem jawności albo w postępowaniu wyjaśniającym.

Art. 82.

§ 1. Protokół powinien zawierać:

- 1) oznaczenie czynności, jej czasu i miejsca oraz osób w niej uczestniczących,
- 2) przebieg czynności oraz oświadczenia i wnioski jej uczestników,
- 3) wydane w toku czynności postanowienia i zarządzenia,
- 4) w miarę potrzeby stwierdzenie innych okoliczności dotyczących przebiegu czynności.

Art. 83.

§ 1. Protokół rozprawy oraz posiedzenia podpisują niezwłocznie przewodniczący i protokolant.

§ 2. Jeżeli przewodniczący nie może podpisać protokołu, protokół podpisuje za niego jeden z członków składu orzekającego, zaznaczając przyczynę braku podpisu przewodniczącego.

Art. 84.

§ 1. Z wyjątkiem protokołu rozprawy lub posiedzenia protokół podpisują osoby biorące udział w czynności. Przed podpisaniem należy go odczytać i uczynić o tym wzmiankę.

§ 2. Osoba uczestnicząca w czynności może podpisując protokół żądać jego sprostowania, co należy wpisać do protokołu wraz ze sprostowaniem lub uzasadnieniem odmowy sprostowania.

Art. 85.

§ 1. Skreślenia oraz poprawki i uzupełnienia w protokole wymagają omówienia podpisanego przez sporządzającego protokół.

§ 2. Jeżeli protokół nie został należycie podpisany bezpośrednio po zakończeniu czynności, brakujące podpisy mogą być złożone później, ze wskazaniem daty ich złożenia i przyczyn opóźnienia.

Art. 86.

Sprostowanie oczywistych omyłek pisarskich lub rachunkowych w protokole może nastąpić na wniosek lub z urzędu w każdym czasie.

Art. 87.

§ 1. O treści sprostowania zawiadamia się strony, a o odmowie sprostowania osobę, która zgłosiła wniosek o sprostowanie.

§ 2. Wniosek o sprostowanie, jeżeli nie został wpisany do protokołu niezależnie od sposobu jego załatwienia, dołącza się do protokołu.

DZIAŁ V

Dowody

Rozdział 14

Przepisy ogólne

Art. 88.

Dowody przeprowadza się na wniosek stron albo z urzędu.

Art. 89.

Fakty powszechnie znane nie wymagają dowodu. To samo dotyczy faktów znanych

z urzędu, należy jednak zwrócić na nie uwagę stron. Nie wyłącza to przeprowadzenia dowodu przeciwnego.

Art. 90.

We wniosku dowodowym należy podać oznaczenie dowodu oraz okoliczności, które mają być udowodnione. Można także określić sposób przeprowadzenia dowodu.

Art. 91.

§ 1. Oddala się wniosek dowodowy, jeżeli:

1) przeprowadzenie dowodu jest niedopuszczalne,

- 2) okoliczność, która ma być udowodniona, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy albo jest już udowodniona zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy,
- 3) dowód jest nieprzydatny do stwierdzenia danej okoliczności,
- 4) dowodu nie da się przeprowadzić.

§ 2. Nie można oddalić wniosku dowodowego na tej podstawie, że dotychczasowe dowody wykazały przeciwieństwo tego, co wnioskodawca zamierza udowodnić.

§ 3. Oddalenie wniosku dowodowego następuje w formie postanowienia.

§ 4. Oddalenie wniosku dowodowego nie stoi na przeszkodzie późniejszemu dopuszczeniu dowodu, chociażby nie ujawniły się nowe okoliczności.

Art. 92.

§ 1. Osobie przesłuchiwanej należy umożliwić swobodne wypowiedzenie się w granicach określonych celem danej czynności, a dopiero następnie można zadawać pytania dotyczące okoliczności, których wyjaśnienia przesłuchanie dotyczy.

§ 2. Prawo zadawania pytań mają, prócz organu przesłuchującego, strony, obrońcy, pełnomocnicy. Pytania zadaje się osobie przesłuchiwanej bezpośrednio, chyba że organ przesłuchujący zarządzi inaczej.

§ 3. Jeżeli osoba przesłuchiwana nie ukończyła 15 lat, czynności z jej udziałem powinny być przeprowadzone w obecności opiekuna prawnego.

§ 4. Nie wolno zadawać pytań sugerujących osobie przesłuchiwanej treść odpowiedzi.

§ 5. Niedopuszczalne jest wpływanie na wypowiedzi osoby przesłuchiwanej w sposób niedozwolony.

w szczególności za pomocą przymusu lub groźby bezprawnej,

§ 6. Organ może uchylić pytanie z urzędu lub na wniosek strony jej pełnomocnika lub obrońcy.

§ 7. Wyjaśnienia, zeznania oraz oświadczenia złożone w warunkach wyłączających swobodę wypowiedzi lub uzyskane wbrew zakazom wymienionym w § 5 nie mogą stanowić dowodu.

Art. 93.

Osoby przesłuchiwane mogą być konfrontowane w celu wyjaśnienia sprzeczności.

Art. 94.

Osobie przesłuchiwanej można okazać inną osobę, jej wizerunek lub rzecz w celu jej rozpoznania. Okazanie powinno być przeprowadzone tak, aby wyłączyć sugestię.

Art. 95.

Dowodu z wyjaśnień obwinionego lub z zeznań świadka nie wolno zastępować treścią pism, zapisków lub notatek urzędowych.

Rozdział 15

Wyjaśnienia obwinionego

Art. 96.

§ 1. Obwiniony ma prawo składać wyjaśnienia; może jednak bez podania powodów odmówić odpowiedzi na poszczególne pytania lub odmówić składania wyjaśnień.

O prawie tym należy go pouczyć.

§ 2. Obecny przy czynnościach dowodowych obwiniony ma prawo składać wyjaśnienia co do każdego dowodu.

Art. 97.

§ 1. W postępowaniu wyjaśniającym obwinionemu na jego żądanie lub jego obrońcy, należy umożliwić złożenie wyjaśnień na piśmie.

§ 2. Pisemne wyjaśnienia obwinionego, opatrzone datą i jego podpisem stanowią załącznik do protokołu.

Rozdział 16

Świadkowie

Art. 98.

§ 1. Na osobie wezwana w charakterze świadka ciąży obywatelski, ustawowy obowiązek stawienia się i złożenia zeznania.

§ 2. Obowiązek stawienia się ciąży na regulaminowych lub statutowych reprezentantach podmiotów zrzeszonych w PZKF. Odmowa stawienia się tych osób może być powodem wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przeciwko tym osobom, z powodu utrudniania postępowania dyscyplinarnego. Wniosek skierowany do rzecznika dyscyplinarnego składa przewodniczący składu orzekającego.

§ 3. Przesłuchanie świadka może nastąpić przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość.

§ 4. Świadka, który nie może się stawić na wezwanie z powodu choroby, kalectwa lub innej nie dającej się pokonać przeszkody, można przesłuchać w miejscu jego pobytu.

Art. 99.

§ 1. Nie wolno przesłuchiwać jako świadków:

- 1) obrońcy, pełnomocnika strony, co do faktów, o których dowiedział się udzielając porady prawnej lub reprezentując stronę,
- 2) duchownego co do faktów, o których dowiedział się przy spowiedzi.
- 3) osób zobowiązanych do zachowania tajemnicy państwowej lub służbowej na mocy odrębnych przepisów.

§ 2. Sąd dyscyplinarny lub rzecznik dyscyplinarny może zwrócić się do właściwego naczelnego organu administracji rządowej o zwolnienie świadka od obowiązku zachowania tajemnicy służbowej.

Art. 100.

§ 1. Osoby obowiązane do zachowania tajemnicy służbowej mogą odmówić zeznań

co do okoliczności, na które rozciąga się ten obowiązek.

Art. 101.

§ 1. Osoba najbliższa dla obwinionego może odmówić zeznań.

§ 2. Prawo odmowy zeznań trwa mimo ustania małżeństwa lub przysposobienia.

§ 3. Prawo odmowy zeznań przysługuje także świadkowi, który w innej toczącej się sprawie jest obwiniony o współudział w naruszeniu dyscypliny objętym postępowaniem.

Art. 102.

Świadek może uchylić się od odpowiedzi na pytanie, jeżeli udzielenie odpowiedzi mogłoby narazić jego lub osobę dla niego najbliższą na odpowiedzialność za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe albo odpowiedzialność dyscyplinarną.

Art. 103.

Można zwolnić od obowiązku złożenia zeznania lub odpowiedzi na pytania osobę pozostającą z obwinionym w szczególnie bliskim stosunku osobistym, jeżeli osoba taka wnosi o zwolnienie.

Art. 104.

Osoba uprawniona do odmowy złożenia zeznań albo zwolniona na podstawie art. 101

i 103 może z tego prawa skorzystać, nie później jednak niż przed rozpoczęciem pierwszego zeznania w postępowaniu sądowym; poprzednio złożone zeznanie tej osoby nie może wówczas służyć za dowód.

Art. 105.

§ 1. Przed rozpoczęciem przesłuchania należy uprzedzić świadka o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy.

§ 2. W postępowaniu wyjaśniającym świadek podpisuje oświadczenie, że został uprzedzony o tej odpowiedzialności.

Art. 106.

§ 1. Przesłuchanie rozpoczyna się od zapytania świadka o imię, nazwisko, wiek, zajęcie, miejsce zamieszkania, karalność za fałszywe zeznanie lub oskarżenie oraz stosunek do stron.

§ 2. Świadka należy uprzedzić o treści art. 101, a o treści art. 102 oraz art. 103, jeżeli ujawnią się okoliczności objęte tymi przepisami.

Rozdział 17

Biegli, tłumacze, specjaliści

Art. 107.

Jeżeli stwierdzenie okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wymaga wiadomości specjalnych, zasięga się opinii biegłego albo biegłych.

Art. 108.

O dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego wydaje się postanowienie, w którym należy wskazać:

- 1) imię, nazwisko i specjalność biegłego lub biegłych, którzy wezmą udział w wydaniu opinii,
- 2) przedmiot i zakres opinii ze sformułowaniem, w miarę potrzeby, pytań szczegółowych,
- 3) termin dostarczenia opinii.

Art. 109.

Do pełnienia czynności biegłego jest obowiązany nie tylko biegły sądowy, lecz także każda osoba mająca odpowiednią wiedzę w danej dziedzinie.

Art. 110.

§ 1. Nie mogą być biegłymi osoby, do których odnoszą się przyczyny wyłączenia wymienione w art. 20 § 1, osoby powołane w sprawie w charakterze świadków, a także osoby, które były świadkiem czynu.

§ 2. Jeżeli ujawnią się przyczyny wyłączenia biegłego wymienione w § 1, wydana przez niego opinia nie stanowi dowodu, a na miejsce biegłego wyłączonego powołuje się innego biegłego.

§ 3. Jeżeli ujawnią się powody osłabiające zaufanie do wiedzy lub bezstronności biegłego albo inne ważne powody, powołuje się innego biegłego.

Art. 111.

§ 1. W miarę potrzeby udostępnia się biegłemu akta sprawy w zakresie niezbędnym do wydania opinii i wzywa się go do udziału w przeprowadzeniu dowodów.

§ 2. Organ prowadzący postępowanie dyscyplinarne obecny przy przeprowadzaniu przez biegłego badania, jeżeli nie wpłynie to ujemnie na jego wynik.

§ 3. W razie potrzeby organ prowadzący postępowanie dyscyplinarne może wprowadzić zmiany co do zakresu opinii lub postawionych pytań oraz postawić pytania dodatkowe.

Art. 112.

§ 1. W zależności od polecenia organu procesowego biegły składa opinię ustnie lub na piśmie.

§ 2. Opinia powinna zawierać:

- 1) imię, nazwisko, stopień i tytuł naukowy, specjalność i stanowisko zawodowe biegłego,
- 2) czas przeprowadzonych badań oraz datę wydania opinii,
- 3) podpisy wszystkich biegłych, którzy uczestniczyli w wydaniu opinii.

§ 3. Na okoliczność sporządzenia opinii biegły może być w charakterze świadka.

Art. 113.

§ 1. Jeżeli opinia jest niepełna lub niejasna, można wezwać ponownie tych samych biegłych lub powołać innych.

§ 2. Biegli nie mogą pozostawać ze sobą w związku małżeńskim ani w innym stosunku, który mógłby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do ich samodzielności.

Art. 114.

§ 1. Należy wezwać tłumacza, jeżeli zachodzi potrzeba przesłuchania:

1) głuchego lub niemego, a nie wystarczy porozumienie się z nim za pomocą pisma,

2) osoby nie władającej językiem polskim.

§ 2. Należy również wezwać tłumacza, jeżeli zachodzi potrzeba przełożenia na język polski pisma sporządzonego w języku obcym.

§ 3. Do tłumacza stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące biegłych.

Art. 115.

§ 1. Jeżeli dokonanie oględzin, przesłuchania przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość, eksperymentu, opinii,

w szczególności takich jak wykonanie pomiarów, obliczeń, zdjęć, utrwalenie śladów, można do udziału w nich wezwać specjalistów.

§ 2. W protokole czynności przeprowadzonej z udziałem specjalistów należy wskazać ich imiona i nazwiska, specjalność, miejsce zamieszkania, oraz podać rodzaj i zakres wykonanych czynności.

Art. 116.

W razie potrzeby można przesłuchiwać specjalistów w charakterze świadków.

DZIAŁ VI

Postępowanie wyjaśniające

Rozdział 18

Przepisy ogólne

Art. 117.

§ 1. Celem postępowania wyjaśniającego jest:

1) ustalenie, czy został popełniony czyn stanowiący naruszenie przepisów związkowych

i czy stanowi on podstawę do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego ,

2) wyjaśnienie okoliczności sprawy,

3) wykrycie sprawcy czynu,

4) zebranie, zabezpieczenie i w niezbędnym zakresie utrwalenie dowodów dla sądu.

§ 2. W postępowaniu wyjaśniającym należy dążyć także do wyjaśnienia okoliczności, które sprzyjały popełnieniu czynu.

Art. 118.

Postępowanie wyjaśniające prowadzi rzecznik dyscyplinarny

Art. 119.

§ 1. W postępowaniu wyjaśniającym pokrzywdzony i obwiniany są stronami.

§ 2. W wypadkach wskazanych w regulaminie określone uprawnienia przysługują również osobom nie będącym stronami.

§ 3. W czynnościach sądowych przed sądem dyscyplinarnym rzecznikowi dyscyplinarnemu przysługują prawa strony.

Art. 120.

Przed pierwszym przesłuchaniem należy pouczyć obwinianego o jego uprawnieniach do składania wyjaśnień, do odmowy składania wyjaśnień lub odmowy odpowiedzi na pytania, do składania wniosków o dokonanie czynności w postępowaniu wyjaśniającym, do korzystania z pomocy obrońcy, do końcowego zaznajomienia z materiałami postępowania. Pouczenie na piśmie należy wręczyć obwinianemu na piśmie, co potwierdza złożonym podpisem.

Art. 121.

Na żądanie obwinianego należy przesłuchać go z udziałem ustanowionego obrońcy. Niestawiennictwo obrońcy nie stanowi powodu odstąpienia od przesłuchania.

Art. 122.

§ 1. Osobom nie będącym stronami przysługuje zażalenie na postanowienia i zarządzenia naruszające ich prawa.

§ 2. Zażalenia o których mowa powyżej kieruje się do Przewodniczącego Sądu Dyscyplinarnego.

Rozdział 19

Czynności sądowe w postępowaniu dyscyplinarnym

Art. 123.

§ 1. Przewidzianych w ustawie czynności w postępowaniu dyscyplinarnym dokonuje

na posiedzeniu Przewodniczący Sądu Dyscyplinarnego

§ 2. Sąd dokonuje czynności jednoosobowo także wtedy, gdy rozpoznaje zażalenie

na czynności postępowania wyjaśniającego.

Art. 124.

§ 1. Uchylając postanowienie rzecznika dyscyplinarnego o umorzeniu postępowania wyjaśniającego lub odmowie jego wszczęcia, Sąd wskazuje powody uchylecia, a także okoliczności, które należy wyjaśnić, lub czynności, które należy przeprowadzić. Wskazania te są dla rzecznika dyscyplinarnego wiążące.

§ 2. Jeżeli rzecznik dyscyplinarny nadal nie znajduje podstaw do wniesienia wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, wydaje ponownie postanowienie o umorzeniu postępowania lub odmowie jego wszczęcia. Postanowienie to podlega odwołaniu tylko do Przewodniczącego Sądu Dyscyplinarnego . Postanowienie w tej sprawie jest ostateczne i nie podlega odwołaniu.

Rozdział 20

Wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego

Art. 125.

W ciągu 14 dni od daty zamknięcia postępowania wyjaśniającego, rzecznik dyscyplinarny sporządza wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i wnosi go do sądu dyscyplinarnego albo sam wydaje postanowienie o umorzeniu, albo o uzupełnieniu postępowania wyjaśniającego.

Art. 126.

§ 1. Wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko obwinionego, inne dane o jego osobie oraz dane o zastosowaniu środka zapobiegawczego w postaci pozbawienia praw członka, zawodnika Polskiego Związku Karate Fudokan,
- 2) dokładne określenie zarzucanego obwinionemu czynu ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz skutków, a zwłaszcza wysokości powstałej szkody,

3) wskazanie przepisów dyscyplinarnych jakie zostały naruszone przez obwinionego,

4) uzasadnienie wniosku.

§ 2. W uzasadnieniu należy przytoczyć fakty i dowody, na których wniosek się opiera,

a w miarę potrzeby wyjaśnić podstawę prawną i omówić okoliczności, na które powołuje się obwiniony w swej obronie.

Art. 127.

§ 1. Wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego powinien także zawierać:

1) listę osób, których wezwania żąda rzecznik dyscyplinarny,

2) wykaz innych dowodów, których przeprowadzenia na rozprawie głównej domaga się rzecznik dyscyplinarny.

§ 2. Rzecznik dyscyplinarny może wnieść o zaniechanie wezwania i odczytanie na rozprawie zeznań świadków przebywających za granicą lub mających stwierdzić okoliczności, które nie są tak doniosłe, aby konieczne było bezpośrednio przesłuchanie świadków, oraz takich którym obwiniony w wyjaśnieniach nie zaprzeczył na rozprawie.

§ 3. Do wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego dołącza się, do wiadomości sądu, listę ujawnionych osób pokrzywdzonych z podaniem ich adresów, a także adresy osób, o których mowa w § 1 pkt. 1.

Art. 128.

§ 1. Z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przesyła się sądowi dyscyplinarnemu akta postępowania wyjaśniającego wraz z załącznikami, a także po jednym odpisie wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego dla każdego obwinionego.

§ 2. O przesłaniu wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego do sądu dyscyplinarnego rzecznik dyscyplinarny zawiadamia obwinionego i ujawnionego pokrzywdzonego, a także osobę lub instytucję, która złożyła zawiadomienie o naruszeniu regulaminu dyscyplinarnego.

Art. 129.

§ 1. Jeżeli spełnione są przesłanki uzasadniające warunkowe umorzenie postępowania dyscyplinarnego, rzecznik dyscyplinarny może zamiast wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego sporządzić i skierować do sądu dyscyplinarnego wnioski o takie umorzenie postępowania.

§ 2. Uzasadnienie wniosku o umorzenie można ograniczyć do wskazania dowodów świadczących o tym, że wina obwinionego nie budzi wątpliwości, a nadto okoliczności przemawiających za warunkowym umorzeniem postępowania.

§ 3. Rzecznik dyscyplinarny może wskazać proponowany okres próby, obowiązki, które należy nałożyć na obwinionego stosownie do okoliczności czynu.

§ 5. Do wniosku o warunkowe umorzenie postępowania stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego zawarte w rozdziale 21

DZIAŁ VII

Postępowanie przed Sądem Dyscyplinarnym

Rozdział 21

Wstępna kontrola wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego

Art.130.

§1. Jeżeli wniosek o ukaranie przed Sądem dyscyplinarnym nie odpowiada warunkom formalnym wymienionym w niniejszym regulaminie, przewodniczący Sądu Dyscyplinarnego zwraca go rzecznikowi dyscyplinarnemu w celu usunięcia braków w terminie 7 dni.

§2. Na zarządzenie, o którym mowa w §1 rzecznikowi nie przysługuje zażalenie.

Art. 131.

§1. Jeżeli wniosek o ukaranie odpowiada warunkom formalnym przewodniczący Sądu Dyscyplinarnego zarządza doręczenie jego odpisu obwinionemu, wzywając

go do składania wniosków dowodowych w terminie 7 dni od dnia doręczenia mu wniosku

o ukaranie.

§2. Obwiniony ma prawo wniesienia w terminie 7 dnia od dnia doręczenia mu wniosku

o ukaranie pisemnej odpowiedzi o ten wniosek o czy należy go pouczyć.

Art. 132.

Przewodniczący Sądu Dyscyplinarnego kieruje sprawę na posiedzenie, jeżeli zachodzi potrzeba rozstrzygnięcia przekraczającego jego uprawnienia, a zwłaszcza :

- umorzenia postępowania,
- wydania postanowienia o niewłaściwości Sądu Dyscyplinarnego,
- zwrotu sprawy rzecznikowi w sprawie usunięcia istotnych braków formalnych,
- wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania,
- gdy zachodzi potrzeba rozważenia możliwości przekazani sprawy do postępowania mediacyjnego.

Art. 133.

Posiedzenie Sądu Dyscyplinarnego jest nie jawne.

Rozdział 22

Przygotowanie do rozprawy głównej

Art.134.

Rozprawę należy wyznaczyć i przeprowadzić bez nieuzasadnionej zwłoki.

Art.135.

Przewodniczący Sądu Dyscyplinarnego wydaje pisemne zarządzenie o wyznaczeniu terminu rozprawy głównej, w którym wskazuje:

- 1) członków składu orzekającego,
- 2) dzień, godzinę,

- 3) dokładną lokalizację przeprowadzenia rozprawy,
- 4) strony postępowania i inne osoby, które należy wezwać na rozprawę lub zawiadomić o jej terminie,
- 5) inne czynności konieczne do przeprowadzenia rozprawy.

Art.136.

Przewodniczący Sądy dyscyplinarnego po rozważeniu wniosków stron dopuszcza dowody i zarządza ich sprowadzenia na rozprawę.

Art.137.

§1. Pomiędzy doręczeniem zawiadomienia a terminem rozprawy głównej powinno upłynąć co najmniej 7 dni.

§2. W razie nie zachowania tego terminu w stosunku do obwinionego lub jego obrońcy rozprawa na ich wniosek, zgłoszony przed rozpoczęciem przewodu sądowego, ulega odroczeniu.

Rozdział 23

Jawność rozprawy głównej

Art.138.

Rozprawa odbywa się jawna.

Art.139.

§1. Na rozprawie oprócz osób biorących udział w postępowaniu, mogą być obecne tylko osoby pełnoletnie.

§2. Przewodniczący składu orzekającego może zezwolić na obecność na rozprawie małoletnim.

§3. Nie mogą być obecne na rozprawie osoby znajdujące się w stanie nie licującym z powagą Sądu Dyscyplinarnego.

Art.140.

§1.Sąd może zezwolić przedstawicielom radia, telewizji, filmu i prasy na dokonanie za pomocą aparatury na utrwalenie obrazu i dźwięku, gdy przemawia za tym uzasadniony interes społeczny, dokonywanie tych czynności nie będzie utrudniać przeprowadzenia rozprawy, a ważny interes uczestnika postępowania się temu nie sprzeciwia.

§2.Sąd może określić warunki, od których uzależnia wydanie zezwolenia przewidzianego w §1.

Art.141.

Jeżeli nie przemawia przeciw temu względ na prawidłowość postępowania, przewodniczący Sądu Dyscyplinarnego na wniosek strony wyraża zgodę na utrwaleni przez nią przebiegu rozprawy za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk. Nie dopuszczalne jest utrwalanie dźwięku w przypadku nie jawności rozprawy.

Art.142.

W trybie niejawnym prowadzone są rozprawy, które:

- 1) dotyczą sprawy o pomówienie lub znieważanie- na wniosek pokrzywdzonego rozprawa odbywa się jawnie
- 2) mogą wywołać zakłócenie spokoju publicznego
- 3) obrażać dobre obyczaje
- 4) naruszyć ważny interes prywatny

Art.143.

Sąd Dyscyplinarny może wyłączyć jawność całości lub części rozprawy, także na żądanie osoby, która złożyła wniosek o ściganie wykroczenia dyscyplinarnego lub na czas przesłuchania świadka, który nie ukończył 15 lat.

Art.144.

W razie wyłączenia jawności mogą być obecne na rozprawie, oprócz osób biorących udział w postępowaniu po dwie osoby wskazane przez strony.

Art. 145.

Przewodniczący poucza obecnych o obowiązku zachowania w tajemnicy okoliczności ujawnionych na rozprawie toczącej się z wyłączeniem jawności

Art. 146.

Z chwilą zgłoszenia wniosku o wyłączenie jawności rozprawa w zakresie tego wniosku odbywa się z wyłączeniem jawności, jeżeli o to wnosi strona lub sąd uzna to za potrzebne.

Art. 147.

§ 1. Ogłoszenie wyroku odbywa się jawnie.

§ 2. Jeżeli jawność rozprawy wyłączono w całości lub w części, przytoczenie powodów wyroku może nastąpić również z wyłączeniem jawności w całości lub w części.

Art. 148.

Z chwilą zgłoszenia wniosku o wyłączenie jawności rozprawa w zakresie tego wniosku odbywa się z wyłączeniem jawności, jeżeli o to wnosi strona lub sąd uzna to za potrzebne.

ROZDZIAŁ 24

Przepisy ogólne o rozprawie głównej

Art. 149.

§ 1. Ogłoszenie wyroku odbywa się jawnie.

§ 2. Jeżeli jawność rozprawy wyłączono w całości lub w części, przytoczenie powodów wyroku może nastąpić również z wyłączeniem jawności w całości lub w części.

Art. 150.

§ 1. Po swobodnym wypowiedzeniu się osoby przesłuchiwanej na wezwanie przewodniczącego, mogą zadawać jej pytania w następującym porządku: rzecznik dyscyplinarny, prokurator, pokrzywdzony, pełnomocnik pokrzywdzonego, pełnomocnik biegły.

§ 2. Strona, na której wniosek świadek został dopuszczony, zadaje pytania przed pozostałymi stronami.

§ 3. W razie potrzeby członkowie składu orzekającego mogą zadawać dodatkowe pytania poza kolejnością.

Art. 151.

§ 1. Przy przesłuchaniu świadka nie powinni być obecni świadkowie, którzy jeszcze nie zostali przesłuchani.

§ 2. Przewodniczący powinien przedsięwziąć środki zapobiegające porozumiewaniu się osób przesłuchanych z osobami, które jeszcze nie zostały przesłuchane.

Art. 152.

Przewodniczący wydaje wszelkie zarządzenia niezbędne do utrzymania na sali sądowej spokoju i porządku.

ROZDZIAŁ 25

Rozpoczęcie rozprawy głównej

Art. 153.

Rozprawę główną rozpoczyna wywołanie sprawy. Następnie przewodniczący sprawdza, czy wszyscy wezwani stawili się oraz czy nie ma przeszkód do rozpoznania sprawy.

Art. 154.

W razie nieusprawiedliwionego niestawiennictwa obwinionego, którego obecność jest obowiązkowa, przewodniczący zarządza przeprowadzenie rozprawy pod jego nieobecność.

Art. 155.

§ 1. Po sprawdzeniu obecności przewodniczący zarządza opuszczenie sali rozpraw przez świadków. Biegli pozostają na sali, jeżeli przewodniczący nie zarządzi inaczej.

§ 2. Pokrzywdzony ma prawo wziąć udział w rozprawie jeżeli się stawi i pozostać na

sali, choćby miał składać zeznania jako świadek. W tym wypadku sąd przesłuchuje go w pierwszej kolejności.

§ 3. Uznając to za celowe sąd może zobowiązać pokrzywdzonego do obecności na rozprawie lub jej części.

ROZDZIAŁ 26

Przewód sądowy

Art. 156.

§ 1. Przewód sądowy rozpoczyna się od odczytania przez rzecznika dyscyplinarnego wniosku o ukaranie przed sądem dyscyplinarnym.

§ 2. Za zgodą obecnych stron, a w wypadku szczególnie obszernego uzasadnienia aktu obwinienia bez ich zgody, można poprzestać na przedstawieniu podstaw obwinienia.

§ 3. Jeżeli wniesiono odpowiedź na akt obwinienia, przewodniczący informuje o jej treści.

Art. 157.

§ 1. Po odczytaniu wniosku o ukaranie przed sądem dyscyplinarnym przewodniczący poucza obwinionego o prawie składania wyjaśnień, odmowy wyjaśnień lub odpowiedzi na pytania, po czym pyta go, czy przyznaje się do zarzucanego mu czynu oraz czy chce złożyć wyjaśnienia i jakie.

§ 2. Po przesłuchaniu obwinionego przewodniczący poucza go o prawie zadawania pytań osobom przesłuchiwanym oraz składania wyjaśnień co do każdego dowodu.

Art. 158.

§ 1. Do chwili zakończenia pierwszego przesłuchania wszystkich obwinionych na rozprawie głównej obwiniony może złożyć wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu określonej kary lub środka dyscyplinarnego bez przeprowadzania postępowania dowodowego; jeżeli obwiniony nie ma obrońcy z wyboru, sąd może, na jego wniosek, wyznaczyć mu obrońcę z urzędu.

§ 2. Sąd może uwzględnić wniosek obwinionego o wydanie wyroku skazującego, gdy okoliczności popełnienia czynu zabronionego nie budzą wątpliwości i cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nie przeprowadzenia rozprawy w całości; uwzględnienie takiego wniosku jest możliwe jedynie wówczas, gdy nie sprzeciwia się temu rzecznik dyscyplinarny, prokurator, a także pokrzywdzony należycie powiadomiony o terminie rozprawy oraz pouczone o możliwości zgłoszenia przez obwinionego tego wniosku.

§3. Przychylając się do wniosku sąd może uznać za ujawnione dowody wymienione w akcie obwinienia lub dokumenty przedłożone przez stronę.

§ 4. Jeżeli wniosek złożono przed rozpoczęciem rozprawy, sąd rozpoznaje go na rozprawie.

Art. 159.

Za zgodą obecnych stron sąd może przeprowadzić postępowanie dowodowe tylko częściowo, jeżeli wyjaśnienia obwinionego przyznającego się do winy nie budzą wątpliwości.

Art. 160.

§ 1. Jeżeli obwiniony odmawia wyjaśnień lub wyjaśnia odmiennie niż poprzednio albo oświadcza, że pewnych okoliczności nie pamięta, wolno na rozprawie odczytywać tylko

w odpowiednim zakresie protokoły jego wyjaśnień złożonych poprzednio w charakterze obwinionego w tej lub innej sprawie w postępowaniu przygotowawczym lub przed sądem albo w innym postępowaniu przewidzianym przez ustawę.

§ 2. Po odczytaniu protokołu przewodniczący zwraca się do obwinionego o wypowiedzenie się co do jego treści i o wyjaśnienie zachodzących sprzeczności.

Art. 161.

§ 1. Obwiniony ma prawo być obecny przy wszystkich czynnościach postępowania dowodowego.

Art. 162.

§ 1. Sąd może odczytywać na rozprawie głównej protokoły przesłuchania świadków i obwinionych, sporządzone w postępowaniu przygotowawczym lub przed sądem albo

w innym postępowaniu przewidzianym przez ustawę, gdy bezpośrednio przeprowadzenie dowodu nie jest niezbędne, a żadna z obecnych stron temu się nie sprzeciwia.

§ 2. Sprzeciw strony, której zeznania lub wyjaśnienia nie dotyczą, nie stoi na przeszkodzie odczytaniu protokołu.

Art. 163.

§ 1. Wolno odczytywać na rozprawie protokoły oględzin, opinie biegłych, instytutów, zakładów lub instytucji, wszelkie dokumenty urzędowe złożone w postępowaniu przygotowawczym lub sądowym albo w innym postępowaniu. Nie wolno jednak odczytywać notatek dotyczących czynności, z których wymagane jest sporządzenie protokołu.

Art. 164.

§ 1. Dane dotyczące osoby obwinionego oraz wyniki wywiadu środowiskowego, opinie uznaje się za ujawnione bez odczytywania. Należy je jednak odczytać na żądanie obwinionego lub obrońcy.

Art. 165.

§ 1. Przewodniczący może przerwać rozprawę główną dla sprowadzenia dowodu albo dla wypoczynku lub z innej ważnej przyczyny.

§ 2. Każdorazowa przerwa w rozprawie może trwać nie dłużej niż 7 dni.

Art. 166.

§ 1. Jeżeli przewodniczący, zarządzając przerwę, oznaczy jednocześnie czas i miejsce dalszego ciągu rozprawy, osoby obecne na rozprawie przerwanej są obowiązane stawić się w nowym terminie bez wezwania.

§ 2. Rozprawę przerwana prowadzi się po przerwie w dalszym ciągu, a od początku - jeżeli skład sądu uległ zmianie albo sąd uzna to za konieczne.

§ 3. W razie przekroczenia terminu przerwy rozprawę uważa się za odroczoną.

Art. 167.

Orzeczenia zapadające w czasie przerwy w rozprawie wydaje się w składzie rozpoznającym sprawę, a w wypadku niemożności jego utworzenia - w takim samym składzie.

Art. 168.

§ 1. Sąd może odroczyć rozprawę tylko wtedy, gdy zarządzenie przerwy nie byłoby wystarczające.

§ 2. Rozprawę odroczoną prowadzi się w nowym terminie od początku. Sąd może wyjątkowo prowadzić rozprawę odroczoną w dalszym ciągu, chyba że skład sądu uległ zmianie.

§ 3. W wypadku podjęcia postępowania pozbawonego przepis § 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 169.

Po przeprowadzeniu dowodów dopuszczonych w sprawie przewodniczący zapytuje strony, czy wnoszą o uzupełnienie postępowania dowodowego i w razie odpowiedzi przeczącej - zamyka przewód sądowy.

ROZDZIAŁ 27***Głosy stron*****Art. 170.**

§ 1. Po zamknięciu przewodu sądowego przewodniczący udziela głosu stronom, ich przedstawicielom oraz w miarę potrzeby przedstawicielowi społecznemu, który przemawia przed obrońcą i obwinionym. Głos zabierają w następującej kolejności: rzecznik dyscyplinarny, prokurator, pokrzywdzony, pełnomocnik pokrzywdzonego, pełnomocnik. Przedstawiciele procesowi stron zabierają głos przed stronami.

§ 2. Jeżeli rzecznik dyscyplinarny lub obwiniający ponownie zabiera głos, należy również udzielić głosu obrońcy i obwinionemu.

ROZDZIAŁ 28

Wyrokowanie

Art. 171.

Po wysłuchaniu głosów stron sąd niezwłocznie przystępuje do narady.

Art. 172.

Podstawę wyroku może stanowić tylko całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej.

Art. 173.

§ 1. W sprawie zawilej albo z innych ważnych powodów sąd może odroczyć wydanie wyroku na czas nie przekraczający 7 dni.

§ 2. W razie przekroczenia tego terminu rozprawę prowadzi się od początku.

§ 3. W postanowieniu o odroczeniu wydania wyroku należy wskazać czas i miejsce jego ogłoszenia.

Art. 174.

Niezwłocznie po ukończeniu głosowania sąd sporządza wyrok na piśmie.

Art. 175.

§ 1. Każdy wyrok powinien zawierać:

- 1) oznaczenie sądu, który go wydał, oraz sędziów, , oskarżycieli i protokolanta,
- 2) datę oraz miejsce rozpoznania sprawy i wydania wyroku,
- 3) imię, nazwisko oraz inne dane określające tożsamość oskarżonego,
- 4) przytoczenie opisu i kwalifikacji prawnej czynu, którego popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu,
- 5) rozstrzygnięcie sądu,
- 6) wskazanie zastosowanych regulaminu dyscyplinarnego

§ 2. Wyrok skazujący powinien ponadto zawierać:

- 1) dokładne określenie przypisanego oskarżonemu czynu oraz jego kwalifikację prawną –dyscyplinarną.

Art. 176.

§ 1. W razie stwierdzenia po rozpoczęciu przewodu sądowego okoliczności wyłączającej ściganie lub danych przemawiających za warunkowym umorzeniem postępowania, sąd wyrokiem umarza postępowanie albo umarza je warunkowo.

§2. Umarzając postępowanie warunkowo sąd określa zasady na których obwiniony ma naprawić szkodę.

Art.177.

§1.W sprawach nieuregulowanych niniejszym regulaminem, dotyczących procedury, stosuje się posiłkowo przepisy kodeksu postępowania karnego- Dz. 1977.89.555 według stanu obowiązującego na dzień rozstrzygnięcia i z wyłączeniem przepisów tego kodeksu dotyczących środków przymusu.

§2.W sprawach, których orzeczoną karą jest pozbawienie licencji sportowej na czas określony lub dożywotnio stosuje się przepisy odwoławcze ujęte w stosownych przepisach ustawy sportowych tj. ustawy o sporcie kwalifikowanym lub odpowiednim.

DZIAŁ VIII

Postępowanie odwoławcze

ROZDZIAŁ 29

Przepisy ogólne

Art. 178.

§ 1. Od orzeczenia wydanego przez sąd dyscyplinarny przysługuje środek odwoławczy stronom

§ 2. Orzeczenie można zaskarżyć w całości lub w części. Można także zaskarżyć samo uzasadnienie orzeczenia.

§ 3. Odwołujący się może skarżyć jedynie rozstrzygnięcia lub ustalenia naruszające jego prawa lub szkodzące jego interesom. Ograniczenie to nie dotyczy oskarżyciela publicznego.

Art.179.

Postępowanie odwoławcze kieruje się za pośrednictwem sądu dyscyplinarnego orzekającego w sprawie do Kongresu Związku,:

1. Który ,o ile okres oczekiwania przekracza 6 miesięcy , może zostać zwołany w tej sprawie w trybie nadzwyczajnym lub
2. na najbliższe posiedzenie zwyczajne Kongresu ,o ile do czasu jego planowanego odbycia nie upływa okres dłuższy niż 6 miesięcy.

Art.180.

Postępowanie odwoławcze przed Kongresem odbywa się w sposób przewidziany Statutem Związku

TYTUŁ II

Część Szczególna Regulaminu Dyscyplinarnego

DZIAŁ I

Zakres obowiązywania

Art.181.

Część szczególna regulaminu dyscyplinarnego określa Katalog Wykroczeń podlegających rozstrzygnięciu Sądu Dyscyplinarnego Polskiego Związku Karate Fudokan oraz Wykaz Kar Głównych i dodatkowych

Art.182.

Pociągnięci do odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenie Regulaminów Polskiego Związku Karate Fudokan mogą być:

- 1) Zarząd w całości,
- 2) Każdy członek Zarządu odrębnie,
- 3) Członkowie Komisji Statutowych,
- 4) Członkowie Polskiego Związku Karate Fudokan,
- 5) Licencjonowani zawodnicy będący stowarzyszeni w organizacjach członkowskich Polskiego Związku Karate Fudokan,
- 6) Trenerzy i Instruktorzy zrzeszeni w organizacjach członkowskich Polskiego Związku Karate Fudokan,
- 7) Sędziowie sportowi zrzeszeni w Polskim Związku Karate Fudokan,
- 8) Działacze organizacji zrzeszonych w Polskim Związku Karate Fudokan,

Art.183.

§ 1. Karami głównymi stosowanymi przez Sąd Dyscyplinarny na podstawie niniejszego Regulaminu są

- 1) Czasowe pozbawienie praw członkowskich lub uprawnień do pełnienia funkcji na okres od 1 miesiąca do 6 miesięcy,
- 2) Wykluczenie z Polskiego Związku Karate Fudokan,
- 3) Pozbawienie funkcji pełnionej w organach Polskiego Związku Karate Fudokan,
- 4) Wykluczenie czasowe ze składu Kadry Narodowej od 6 miesięcy do 5 lat,
- 5) Dyskwalifikacja dożywotnia,
- 6) Kary finansowe :
 - a. Kara finansowa od 2 do 5 tys. złotych,
 - b. Pozbawienie stypendium,
- 7) Pozbawienie prawa do udziału w imprezach organizowanych przez Polski Związek Karate Fudokan na okres od 6 do 12 miesięcy.

§2. Kary dodatkowe może orzec sąd dyscyplinarny obok kar głównych w przypadkach, gdy przemawia za tym ważny interes społeczny lub konieczność wychowawczego oddziaływania kary wymierzonej za określony czyn. Karami dodatkowymi są :

- a. Kara finansowa od kwoty 1 tys. do 2 tys. złotych,
- b. Pozbawienie praw członkowskich Polskiego Związku Karate Fudokan na okres od 1 do 3 miesięcy,
- c. Zakaz pełnienia funkcji od 12 miesięcy do 5 lat.
- d. Pozbawienie prawa do udziału w imprezach Polskiego Związku Karate Fudokan
- e. Czasowe wykluczenie ze składu Kadry Narodowej od 6 do 12 miesięcy.
- f. Karne obniżenie klasy sportowej lub sędziowskiej.

§3. Sąd Dyscyplinarny ma prawo zastosować w stosunku do ukaranego wszelkie kary dodatkowe nie stojące w sprzeczności z karą główną.

DZIAŁ II

Wykroczenia przeciwko Statutowi i na szkodę Polskiego Związku Karate Fudokan

Art.184.

§ 1. Kto działając umyślnie na szkodę Polskiego Związku Karate Fudokan, która może spowodować powstanie nie powetowanych szkód w strukturze organizacyjnej i funkcjonalnej Polskiego Związku Karate Fudokan podlega karze :

1)W przypadku osoby prawnej będącej członkiem Polskiego Związku Karate Fudokan od pozbawienia członkostwa na czas określony do wykluczenia z Polskiego Związku Karate Fudokan włącznie

2)W przypadku osoby fizycznej lub osoby fizycznej pełniącej funkcję w organach Polskiego Związku Karate Fudokan od pozbawienia członkostwa na czas określony do pozbawianie funkcji w organach Polskiego Związku Karate Fudokan

§ 2. Sąd Dyscyplinarny ma prawo zastosować w stosunku do ukaranego wszystkie kary dodatkowe nie stojące w sprzeczności z kara główną.

Art.185.

§ 1. Kto działając w sposób nieumyślny na szkodę Polskiego Związku Karate Fudokan przez zawinioną lekkomyślność, niedbalstwo, a szkoda ta może spowodować powstanie nie powetowanych szkód w strukturze organizacyjnej i funkcjonalnej Polskiego Związku Karate Fudokan podlega karze :

1)W przypadku osoby prawnej będącej członkiem PZKF od kary finansowej do pozbawienia w prawach członka na okres od 1 do 6 miesięcy.

2)W przypadku osoby fizycznej lub osoby fizycznej pełniącej funkcję w organach Polskiego Związku Karate Fudokan od pozbawienia członkostwa na czas określony w prawach pełnionej funkcji do pozbawienie pełnionej funkcji dożywotnio.

Art.186. Kto w ramach pełnionej funkcji, posiadanych uprawnień lub powierzonych mu obowiązków działa na szkodę World Traditional Fudokan Shotokan Karate-do Federation lub Polskiego Związku Karate Fudokan podlega karze wykluczenia z Polskiego Związku Karate Fudokan lub dożywotniej dyskwalifikacji lub pozbawieniu pełnionej funkcji od 3 do 5 lat.

Art.187. Zastosowanie kar w art. 5 i 6 nie wyklucza dochodzenia roszczeń finansowych z tytułu poniesionych przez Polski Związek Karate Fudokan szkód na zasadach określonych w Kodeksie Cywilnym.

Art.188.

§1. Kto sprawując funkcję w Polskim Związku Karate Fudokan i mając szczególny obowiązek dbania o interesy Polskiego Związku Karate Fudokan, w szczególności jego gospodarkę materiałowo- finansowej jak i przestrzeganie statutu, świadomie spowoduje niebezpieczeństwo powstania szkody w majątku Polskiego Związku Karate Fudokan, podlega karze pozbawienia funkcji w organach Polskiego Związku Karate Fudokan.

§2. Sąd obligatoryjnie w takim przypadku orzeka zakaz pełnienia funkcji na czas nie krótszy od lat 2 do lat 5.

Art.189.

§1. Kto sprawując funkcję w Polskim Związku Karate Fudokan, i mając szczególny obowiązek dbania o interesy Związku, w szczególności jego gospodarkę materiałowo- finansowej jak i przestrzeganie statutu, spowoduje poprzez zawinioną lekkomyślność, niedbalstwo, niebezpieczeństwo powstania szkód w majątku Polskiego Związku Karate Fudokan, podlega karze pozbawienia funkcji na czas określony od 3 do 6 miesięcy.

§2. Sąd może orzec karę dodatkową w postaci wymierzenia kary finansowej od 2 do 5 tys. złotych.

Art. 190.

§1. Kto mając szczególny obowiązek czuwania nad dyscypliną Polskiego Związku Karate Fudokan, działając przez zaniechanie świadomie dopuszcza się naruszenia regulaminu Polskiego Związku Karate Fudokan podlega karze pozbawienia funkcji w organach Polskiego Związku Karate Fudokan od 3 do 6 miesięcy.

Art.191. Kto będąc członkiem PZKF uporczywie uchyla się od ciężących na nim obowiązków statutowych podlega karze od pozbawienia praw członkowskich na czas

określony od 3 do 6 miesięcy, albo wykluczeniu z Polskiego Związku Karate Fudokan.

Art.192.

§1. kto będąc członkiem Kadry Narodowej lub pełniąc funkcję w Kadrze Narodowej swoim działaniem lub zaniechaniem doprowadza do powstania szkody w dobrym imieniu Kadry Narodowej i Polskiego Związku Karate Fudokan podlega karze:

1)W przypadku osoby prawnej będącej członkiem Polskiego Związku Karate Fudokan pozbawienia praw członkowskich na czas określony od 3 do 6 miesięcy, albo wykluczeniu z Polskiego Związku Karate Fudokan.

2)W przypadku osoby fizycznej lub osoby fizycznej pełniącej funkcję w organach Polskiego Związku Karate Fudokan pozbawienia pełnionej funkcji od 6 do 12 miesięcy.

§2. W przypadkach mniejszej wagi sąd może ukaranego pozbawić uprawnień do pełnienia funkcji na okres od 3 do 6 miesięcy.

§3. Sąd może orzec dodatkową karę finansową.

§4. Sąd wymierzając karę ma na względzie okoliczności czynu, zakres jego oddziaływania oraz jego skutki.

Art. 193.

§1. Kto bez wymaganego uprawnienia posługuje się tytułami, funkcjami nadawanymi przez organy Polskiego Związku Karate Fudokan i World Traditional Fudokan Shotokan Karate-do Federation, podlega karze pozbawienia praw członkowskich lub uprawnienia do pełnienia funkcji od 3 do 6 miesięcy

§2. Sąd dodatkowo może orzec pozbawienie prawa do udziału w imprezach Polskiego Związku Karate Fudokan na okres od 3 do 6 miesięcy lub czasowego wykluczenia ze składu Kadry Narodowej od 6 do 12 miesięcy.

DZIAŁ III

DZIAŁALNOŚĆ NA SZKODĘ CZŁONKÓW POLSKIEGO ZWIĄZKU KARATE FUDOKAN

Art. 194.

§ 1. Kto działa w sposób umyślny na szkodę członków Polskiego Związku Karate Fudokan, a szkoda ta może spowodować powstanie szkód w ich dobrym imieniu lub funkcjonowaniu w strukturze Polskiego Związku Karate Fudokan podlega karze finansowej od 2 do 5 tys. złotych.

§2. Zastosowanie kar w §1 nie wyklucza roszczeń finansowych z tytułu poniesionych przez poszkodowanego szkód na zasadach określonych w Kodeksie Cywilnym

§3. Roszczenia finansowe z §2 rozpatrywane są przez Sąd Polubowny Polskiego Związku Karate Fudokan, a w przypadku uchylania się uczestnika od udziału w postępowaniu polubownym przed sądami powszechnymi według właściwości miejscowej.

§4. Ściganie następuje na wniosek poszkodowanego.

Art. 195.

Nie popełnia czynu na szkodę członka Polskiego Związku Karate Fudokan, ten kto działając ze szkodą dla tegoż członka, chroni ważny interes i funkcjonowanie Polskiego Związku Karate Fudokan.

Art. 196.

§1. Kto dopuszcza przejście zawodnika ze składu jednego klubu do klubu innego z naruszeniem regulaminu barw klubowych Polskiego Związku Karate Fudokan podlega karze czasowego pozbawienie członkostwa na okres od 3 do 6 miesięcy.

§2. Sąd dodatkowo może zastosować karę finansową.

Art. 197.

Kto bez zgody klubu macierzystego- członka Polskiego Związku Karate Fudokan wykorzystuje zawodnika lub Instruktora tego klubu we własnej działalności szkoleniowej, sportowej lub organizacyjnej, podlega karze finansowej od 2 do 5 tys.

złoty oraz karze dodatkowej pozbawienia na okres od 1 do 3 miesięcy w prawach członka Polskiego Związku Karate Fudokan .

DZIAŁ IV

WYKROCZENIA PRZECIWKO KONWENCJI WIEDEŃSKIEJ I SPORTOWEMU TRYBOWI ŻYCIA

Art.198.

§1.Zawodnik lub osoba uczestnicząca we współzawodnictwie sportowym, u którego badania antydopingowe wskazały użycie niedozwolonego środka dopingującego, podlega karze od czasowego wykluczenia ze wszelkich aktywności sportowych Polskiego Związku Karate Fudokan od 12 miesięcy do lat 5 albo do dożywotniej dyskwalifikacji.

§2. Sąd dodatkowo orzeka utratę dodatkowych uprawnień na czas określony karą z §1.

Art. 199.

§1.Osoba dopomagająca zawodnikowi w uzyskaniu niedozwolonych środków dopingujących podlega karze od wykluczenia ze wszelkich aktywności sportowych Polskiego Związku Karate Fudokan od 12 miesięcy do lat 5 albo do dożywotniej dyskwalifikacji.

§2. Sąd dodatkowo orzeka utratę dodatkowych uprawnień na czas określony karą z §1.

Art. 200.

Wymierzenie kary z art. 198 i art. 199 nie wyłącza odpowiedzialności karnej według przepisów prawa karnego.

Art.201.

§1. Zawodnik lub osoba uczestnicząca we współzawodnictwie sportowym, która uczestniczy w aktywności sportowej lub szkoleniowej Polskiego Związku Karate

Fudokan, znajdującą się po użyciu alkoholu lub innych środków mających wpływ na psychikę człowieka bez poświadczonych i zgłoszonych do Polskiego Związku Karate Fudokan wskazań medycznych, podlega karze pozbawienia praw członkowskich od 6 do 12 miesięcy albo wykluczenia z Polskiego Związku Karate Fudokan, pozbawienia funkcji pełnionej w organach Polskiego Związku Karate Fudokan, wykluczenia czasowego z Kadry Narodowej od 3 do 5 lat.

Art. 202. Licencjonowany Zawodnik odmawiający poddaniu się próbie antydopingowej podlega karze od wykluczenia do dyskwalifikacji dożywotniej łącznie.

Art. 203. W przypadku orzeczenia wobec zawodnika kary określonej w art. 198 i art. 201 Sąd orzeka pozbawienie tytułów i nagród, które uzyskał w wyniku nieuczciwej rywalizacji sportowej.

Art. 204. Osoba dopomagająca zawodnikowi w uzyskaniu niedozwolonych środków dopingujących według art. 199 podlega karze dodatkowej utraty tytułów oraz funkcji i stanowisk w Polskiego Związku Karate Fudokan .

DZIAŁ V

WYKROCZENIA PRZECIWKO DYSCYPILNIE POLSKIEGO ZWIĄZKU KARATE FUDOKAN

RODZIAŁ 1

Naruszenia regulaminu zgrupowań Polskiego Związku Karate Fudokan

Art. 205. Zgrupowaniem Polskiego Związku Karate Fudokan jest:

1. Zgrupowanie Kadry Narodowej :
 - a. Zaplanowane według kalendarza aktywności sportowo- szkoleniowych Polskiego Związku Karate Fudokan

- b. Zgrupowanie zorganizowane, według potrzeb szkoleniowych, które nie było uwzględnione w kalendarzu aktywności sportowo- szkoleniowych Polskiego Związku Karate Fudokan, a zgrupowanie to odbywa się pod egidą Polskiego Związku Karate Fudokan.
- 2. Konsultacje
 - 3. Szkolenia i seminaria.

Art.206.

§1. Kto narusza regulamin zgrupowania Polskiego Związku Karate Fudokan podlega karze wykluczenia czasowego ze składu Kadry Narodowej na okres od 6 do 12 miesięcy.

§2. W przypadku, gdy osoba naruszająca regulamin zgrupowania Kadry Narodowej jest odpowiedzialna za jego przestrzeganie przez uczestników lub na podstawie nadanych mu uprawnień ma obowiązek szczególnej dbałości o dyscyplinę, podlega karze pobawienia funkcji pełnionej w organach Polskiego Związku Karate Fudokan na czas określony od 3 do 6 miesięcy.

ROZDZIAŁ 2

Naruszenia zobowiązań kadry narodowej

Art.207.

§1. Zawodnik Kadry Narodowej celowo uchylający się od obowiązkowego udziału w szkoleniach, konsultacjach, zgrupowaniach Kadry Narodowej lub udziału w imprezach sportowych, w których ma obowiązek uczestniczyć z tytułu powołania do Kadry Narodowej, podlega karze wykluczenia ze składu Kadry Narodowej od 12 miesięcy do 2 lat.

§2. Orzeczenie kary dyscyplinarnej nie uchybia możliwości dochodzenia roszczenia odszkodowawczego z tytułu poniesionych wydatków przez Polskiego Związku Karate Fudokan przed Sądem Polubownym Polskiego Związku Karate Fudokan.

§3. W przypadku orzeczenia kary opisanej w §1 Sąd zobowiązuje Zarząd do wszczęcia postępowania w przedmiocie odebrania stypendiów.

Art.208.

§1. Zawodnik Kadry Narodowej celowo doprowadzający się do stanu uniemożliwiającego udział w imprezach sportowo- szkoleniowych organizowanych przez Polski Związek Karate Fudokan podlega karze wykluczenia czasowego ze składu Kadry Narodowej od 12 miesięcy do 2 lat.

§2. Jeżeli nabyta przez Zawodnika kontuzja lub inne schorzenie skutkujące stanem uniemożliwiającym udział w imprezach sportowo- szkoleniowych organizowanych przez Polskiego Związku Karate Fudokan, spowodowane jest lekkomyślnością Sąd Dyscyplinarny może złagodzić karę lub odstąpić od jej wymierzenia.

§3. Orzeczenie dyscyplinarne nie uchybia możliwości dochodzenia roszczenia odszkodowawczego z tytułu poniesionych wydatków przez Polski Związek Karate Fudokan przed Sądem Polubownym Polskiego Związku Karate Fudokan .

§4. W przypadku orzeczenia kary opisanej w §1 Sąd zobowiązuje Zarząd do wszczęcia postępowania w przedmiocie odebrania stypendiów.

Art.209.

§1. Członek Polskiego Związku Karate Fudokan , który uniemożliwia lub utrudnia zawodnikowi Kadry Narodowej udział w szkoleniach, konsultacjach, zgrupowaniach Kadry Narodowej lub udziału w imprezach sportowych, podlega karze pozbawienia praw członkowskich na okres od 3 do 6 miesięcy lub karze finansowej od 2 do 5 tys. złotych, albo obu tym karom łącznie.

§2. Orzeczenie kary dyscyplinarnej nie uchybia możliwości dochodzenia roszczenia odszkodowawczego z tytułu poniesionych wydatków przez Polski Związek Karate Fudokan przed Sądem Polubownym Polskiego Związku Karate Fudokan lub sądem powszechnym według właściwości miejscowej .

DZIAŁ VI

WYKROCZENIA PRZECIWKO MIENIU POLSKIEGO ZWIĄZKU KARATE FUDOKAN

Art.210.

§1. Członek Polskiego Związku Karate Fudokan, który działając umyślnie doprowadza

do strat w mieniu Polskiego Związku Karate Fudokan podlega karze czasowego pozbawienia członkostwa od 1 do 3 miesięcy do wykluczenia z Polskiego Związku Karate Fudokan włącznie.

§2. Członek Polskiego Związku Karate Fudokan , który dopuścił się do strat w mieniu Polskiego Związku Karate Fudokan na skutek swojego niedbalstwa lub lekkomyślności podlega karze finansowej od 2 do 5 tys. Złotych.

§3. Za osoby stowarzyszone w organizacjach członkowskich Polskiego Związku Karate Fudokan w przypadku zaistnienia z ich winy start określonych w §1 i §2 odpowiedzialność ponosi Zarząd ich organizacji macierzystej zgodnie z §2.

§4. Orzeczenie kary dyscyplinarnej nie uchybia możliwości dochodzenia roszczenia odszkodowawczego z tytułu poniesionych wydatków przez Polski Związek Karate Fudokan przed Sądem Polubownym Polskiego Związku Karate Fudokan lub sądem powszechnym według właściwości miejscowej.

Art.211.

§1.Kto użytkuje lub przechowuje mienie będące własnością Polskiego Związku Karate Fudokan niezgodnie z jego przeznaczeniem, w sposób, który może doprowadzić do zniszczenia lub uszkodzenia tego mienia, podlega karze finansowej od 1 do 2 tys. złotych.

§2. Orzeczenie kary dyscyplinarnej nie uchybia możliwości dochodzenia roszczenia odszkodowawczego z tytułu poniesionych wydatków przez Polski Związek Karate Fudokan przed Sądem Polubownym Polskiego Związku Karate Fudokan lub sądem powszechnym według właściwości miejscowej .

Art.212.

§1. Kto bez zgody Zarządu Polskiego Związku Karate Fudokan przekazuje osobom nieuprawnionym w użytkowanie, użyczone mu mienie Polskiego Związku Karate Fudokan, podlega karze finansowej od 1 do 2 tys. złotych.

§2.Orzeczenie kary dyscyplinarnej nie uchybia możliwości dochodzenia roszczenia odszkodowawczego z tytułu poniesionych wydatków przez Polski Związek Karate Fudokan przed Sądem Polubownym Polskiego Związku Karate Fudokan lub sądem powszechnym według właściwości miejscowej .

Art.213.

§1. Zawodnik Kadry Narodowej, który dopuszcza do utraty lub zniszczenia mienia Polskiego Związku Karate Fudokan na skutek niewłaściwego użytkowania, podlega karze finansowej od 1 do 2 tys. złotych.

§2. Orzeczenie kary dyscyplinarnej nie uchybia możliwości dochodzenia roszczenia odszkodowawczego z tytułu poniesionych wydatków przez Polskiego Związku Karate Fudokan przed Sądem Polubownym Polskiego Związku Karate Fudokan lub sądem powszechnym według właściwości miejscowej . .

Art.214.

§1. Kto działając umyślnie przywłaszcza sobie mienie Polskiego Związku Karate Fudokan podlega karze pozbawienia członkostwa na okres od 12 miesięcy do 2 lat albo wykluczenia z Polskiego Związku Karate Fudokan lub pozbawienia funkcji w organach Polskiego Związku Karate Fudokan albo karze finansowej od 3 do 5 tys. złotych.

§2. Orzeczenie kary dyscyplinarnej nie uchybia możliwości dochodzenia roszczenia odszkodowawczego z tytułu poniesionych wydatków przez Polski Związek Karate Fudokan przed Sądem Polubownym Polskiego Związku Karate Fudokan lub sądem powszechnym według właściwości miejscowej.

§3. Orzeczenie dyscyplinarne nie wyklucza skierowania sprawy do ścigania na drodze karnej według obowiązujących przepisów Kodeksu Karnego.

Art.215.

§1. Kto wbrew umowie użyczenia mienia Polskiego Związku Karate Fudokan, odmawia zwrotu mienia lub zwrot ten opóźnia, podlega karze finansowej od 3 do 5 tys. złotych, lub karze pozbawienia w prawach członka od 3 do 6 miesięcy lub obu tym karom łącznie.

§2. Kto działa w sposób opisany w §1 ponosi dodatkową odpowiedzialność finansową z tytułu naprawy szkody poniesionej przez Polski Związek Karate Fudokan.

DZIAŁ VII

ZACHOWANIA NIESPORTOWE

Art. 216.

§1. Zawodnik, który działając umyślnie dopuszcza się naruszenia regulaminów sportowych podlega karze pozbawienia prawa w imprezach organizowanych przez Polski Związek Karate Fudokan na od 3 do 12 miesięcy.

§2. O ile zawodnik, o którym mowa w §1 jest członkiem Kadry Narodowej podlega karze czasowego wykluczenia ze składu Kadry Narodowej na czas nie krótszy niż 6 miesięcy lub dożywotniej dyskwalifikacji.

§3. Dodatkowo Sąd może orzec obniżenie klasy sportowej.

§4. W przypadku orzeczenia kary opisanej w §1 i §2 Sąd zobowiązuje Zarząd do wszczęcia postępowania w przedmiocie odebrania stypendiów.

Art. 217.

§1. Sędzia sportowy, który w trakcie wykonywania swoich obowiązków w sposób ewidentny i uporczywy jest stronniczy podlega karze pozbawienia prawa do udziału w imprezach Polskiego Związku Karate Fudokan na okres od 3 do 12 miesięcy.

§2. Dodatkowo Sąd może orzec obniżenie klasy sędziowskiej.

Art. 218.

§1. W przypadku sędziego sportowego dopuszczającego się fałszerstwa w dokumentacji sportowej, w tym szczególnie dokumentacji wyników sportowych, podlega karze dożywotniej dyskwalifikacji.

§2. Sąd dodatkowo orzeka pozbawienie wszelkich uprawnień mających związek z dotychczasową pełnioną funkcją przez ukaranego.

§3. Prawomocne orzeczenie dyscyplinarne nie uchybia prawu do ścigania ukaranego według powszechnej procedury karnej.

Art.219.

§1. Organizator imprezy sportowej, który dopuszcza do zjawiska niekulturalnego doping, zachowań rasistowskich lub w inny sposób dyskryminujących uczestników imprezy sportowej ze względu na ich płeć, kolor skóry, wyznanie religijne lub brak tego wyznania podlega karze pozbawienia praw członka Polskiego Związku Karate Fudokan na okres od 6 do 12 miesięcy.

§2. Sąd może orzec karę dodatkową do 2 tys. złotych.

§3. Tej samej karze podlega członek Polskiego Związku Karate Fudokan, który prowadząc zorganizowany wyjazd w celu udziału w imprezie sportowej dopuszcza udział osób, których zachowanie miało cechy zachowań rasistowskich lub w inny sposób dyskryminujących uczestników imprezy sportowej ze względu na ich płeć, kolor skóry, wyznanie religijne lub brak tego wyznania.